มีพระราชาองค์หนึ่งในหมู่ประชาชาติที่อยู่ก่อนหน้าพวกท่าน และเขามีนักไสยศาสตร์คนหนึ่ง

จากศุฮ็อยบ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "มีพระราชาองค์หนึ่งในหมู่ประชาชาติที่อยู่ก่อนหน้าพวกท่าน และเขามีนักไสยศาสตร์คนหนึ่ง เมื่อนักไสยศาสตร์แก่ตัวลง เขากล่าวแก่พระราชาว่า: "'ข้าพเจ้าแก่แล้ว ขอพระองค์โปรดส่งเด็กชายคนหนึ่งมาให้ข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะสอนเวทมนตร์แก่เขา" พระราชาจึงส่งเด็กชายคนหนึ่งมาให้เพื่อเรียนเวทมนตร์ เด็กชายคนนั้น เมื่อเดินทางไปหานักไสยศาสตร์ ก็มักจะผ่านนักบวชคนหนึ่ง
และได้นั่งกับเขาและฟังคำพูดของเขา ซึ่งทำให้เขารู้สึกชอบใจ จากนั้นทุกครั้งที่เขาไปหานักไสยศาสตร์ เขาจะผ่านนักบวชและนั่งกับเขา เมื่อไปถึงนักไสยศาสตร์ก็จะถูกทำโทษ (เพราะมาสาย) เด็กชายจึงไปบ่นกับนักบวช นักบวชกล่าวว่า: "ถ้าเธอกลัวพ่อมดก็จงบอกเขาว่า: ครอบครัวข้าพเจ้ากักตัวข้าไว้ และถ้าเธอกลัวครอบครัวก็จงบอกว่า: พ่อมดกักตัวข้าไว้" วันหนึ่ง ขณะที่เด็กชายเดินทาง ก็พบสัตว์ร้ายตัวหนึ่งที่ขวางทางผู้คนอยู่ เขาจึงกล่าวว่า: "วันนี้ฉันจะรู้ว่า ใครดีกว่ากันระหว่างพ่อมดกับนักบวช?" เขาจึงหยิบก้อนหินขึ้นมาแล้วกล่าวว่า: "โอ้อัลลอฮ์! หากเรื่องของนักบวชเป็นที่รักยิ่งสำหรับพระองค์มากกว่าเรื่องของพ่อมด ก็ขอ
พระองค์ทรงให้สัตว์ตัวนี้ตายลง เพื่อให้ผู้คนผ่านไปได้" จากนั้นเขาโยนก้อนหินไปที่สัตว์นั้น แล้วมันก็ตาย และผู้คนก็สามารถเดินผ่านไปได้ เขาจึงไปหานักบวชแล้วเล่าเรื่องให้ฟัง นักบวชกล่าวว่า: "โอ้ลูกเอ๋ย! วันนี้เธอมีสถานะเหนือกว่าข้าแล้ว แน่นอนเรื่องของเธอได้ไปถึงขั้นที่ข้าเห็นแล้ว และแท้จริงเธอจะถูกทดสอบ ดังนั้นหากเธอถูกทดสอบ อย่าได้เปิดเผยตัวข้า (อย่าบอกใครเกี่ยวกับข้า)" และชายหนุ่มคนนั้นสามารถรักษาผู้ที่ตาบอดตั้งแต่กำเนิด และโรคเรื้อน และรักษาผู้คนจากโรคต่าง ๆ ได้ทั้งหมด มีข้าราชบริพารคนหนึ่งของกษัตริย์ ซึ่งเขาตาบอดได้ยินเรื่องของเขา จึงนำของขวาจำนวนมากมาให้และกล่าวว่า:"ทุกอย่างที่นี่จะเป็นของเจ้า หากเจ้ารักษาข้าได้" ชายหนุ่มจึงกล่าวว่า: "ฉันไม่สามารถรักษาใครได้ แต่อัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงรักษา หากท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ฉันจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ และพระองค์จะทรงรักษาท่าน" เขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรง
รักษาเขาให้หายดี เมื่อเขากลับไปหากษัตริย์และนั่งอยู่ตามเดิม กษัตริย์จึงถามเขาว่า: "ใครเป็นคนทำให้สายตาของเจ้ากลับมา?" เขาตอบว่า: "พระเจ้าของข้า"กษัตริย์กล่าวว่า: "เจ้ามีพระเจ้าอื่นที่ไม่ใช่ข้าด้วยหรือ?" เขาตอบว่า:"พระเจ้าของข้าและของท่านก็คืออัลลอฮ์" กษัตริย์จึงจับเขา และไม่หยุดทรมานเขาจนกว่าเขาจะเปิดเผยเรื่องของชายหนุ่ม จากนั้นก็จับชายหนุ่มมา แล้วกษัตริย์กล่าวกับเขาว่า: ‘โอ้เด็กน้อย! วิชาของเจ้าได้ก้าวไกลถึงขนาดที่เจ้าสามารถรักษาผู้ตาบอดและผู้เป็นโรคเรื้อนได้ เจ้าทำได้และทำได้...’ ชายหนุ่มจึงกล่าวว่า:"ฉันไม่สามารถรักษาใครได้ อัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงรักษา" กษัตริย์จึงจับเขาและไม่หยุดทรมานเขาจนกระทั่งเขาบอกชื่อของนักบวช นักบวชจึงถูกจับมา มีผู้กล่าวแก่เขาว่า: "จงกลับจากศาสนาของเจ้าเสีย!" เขาปฏิเสธ พวกเขาจึงเรียกเลื่อยมา แล้ววางมันลงตรงกลางศีรษะของเขา และเลื่อยเขาออกเป็นสองซีก จนร่างของเขาแยกออกเป็นสองส่วน จากนั้นก็พาข้าราชบริพารของกษัตริย์มา แล้วกล่าวกับเขาว่า: "จงกลับจากศาสนาของเจ้าเสีย!" เขา

ปฏิเสธ จึงวางเลื่อยไว้ตรงกลางศีรษะของเขา และเลื่อยเขาจนร่างแยกออกเป็นสอง
ส่วน จากนั้นก็พาชายหนุ่มมา แล้วกล่าวกับเขาว่า: "จงกลับจากศาสนาของเจ้าเสีย!" แต่เขาปฏิเสธ กษัตริย์จึงสั่งให้ทหารกลุ่มหนึ่งพาเขาไปยังภูเขาลูกหนึ่ง แล้วกล่าวว่า: "จงพาเขาขึ้นไปบนยอดเขา หากเขากลับใจจากศาสนาของเขาก็จงปล่อยเขา แต่ถ้าไม่กลับใจก็จงโยนเขาลงมา"พวกเขาจึงพาเขาไปและพาขึ้นสู่ภูเขา…”เขา (ชายหนุ่ม ) จึงกล่าวว่า:“โอ้อัลลอฮ์! โปรดจัดการกับพวกเขาให้ข้าพเจ้าด้วยวิธีใดก็ได้ตามที่พระองค์ประสงค์เถิด” ทันใดนั้นภูเขาก็สั่นสะเทือน และพวกเขาก็ตกลงไปตายหมดส่วนเขาเดินกลับมายังกษัตริย์ กษัตริย์จึงถามเขาว่า:“พวกพ้องของเจ้าหายไปไหน?” เขาตอบว่า:“อัลลอฮ์ได้จัดการพวกเขาให้แก่ข้าพเจ้าแล้ว”กษัตริย์จึงสั่งให้
นำเขาไปให้กับกลุ่มทหารอีกชุดหนึ่ง แล้วกล่าวว่า: “จงพาเขาไปลงเรือและพาเขาออกไปกลางทะเลหากเขากลับใจจากศาสนาของเขาก็ปล่อยเขา แต่ถ้าไม่กลับใจก็โยนเขาลงทะเลไป” เมื่อพวกเขาพาเขาไป และอยู่กลางทะเลแล้ว เขาก็กล่าวว่า:“โอ้อัลลอฮ์! โปรดจัดการกับพวกเขาให้ข้าพเจ้าด้วยวิธีใดก็ได้ตามที่พระองค์ประสงค์เถิด”เรือจึงพลิกคว่ำ และพวกเขาทุกคนจมน้ำตาย แต่ชายหนุ่มรอด และเดินกลับมาหากษัตริย์อีกครั้ง กษัตริย์จึงถามว่า:“พวกพ้องของเจ้าหายไปไหน?” เขาตอบว่า:“อัลลอฮ์ได้จัดการพวกเขาให้แก่ข้าพเจ้าแล้ว”แล้วเขากล่าวกับกษัตริย์ว่า:“ท่านจะไม่มีทางฆ่าข้าได้ เว้นแต่ท่านจะทำตามที่ข้าสั่ง” กษัตริย์ถามว่า:“มันคืออะไร?” เขาตอบว่า:“ท่านต้องรวบรวมผู้คนทั้งหมดในลานกว้าง จากนั้นตรึงข้าไว้บนต้นไม้ แล้วหยิบลูกศดหนึ่งจากถุงเก็บลูกศรของข้าวางลูกศรไว้บนคันธนู แล้วกล่าวว่า: "ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ พระเจ้าของชายหนุ่ม"จากนั้นยิงมาที่ข้าหากท่านทำเช่นนี้ ท่านจะสามารถฆ่าข้าได้”กษัตริย์จึงรวบรวมผู้คนทั้งหมดในลานกว้าง ตรึงชายหนุ่มไว้บนต้นไม้ หยิบลูกศรจากถุงของชายหนุ่ม วางลูกศรลงบนคันธนูแล้วกล่าวว่า: “ด
้วยพระนามของอัลลอฮ์ พระเจ้าของชายหนุ่ม”จากนั้นเขาก็ยิงลูกศรไปยังชายหนุ่ม
ลูกศรได้ปักเข้าที่ขมับของเขาชายหนุ่มจึงเอามือจับที่แผล แล้วก็เสียชีวิตผู้คนจึงพากันกล่าวว่า:“เราศรัทธาต่อพระเจ้าของชายหนุ่ม! เราศรัทธาต่อพระเจ้าของชายหนุ่ม! เราศรัทธาต่อพระเจ้าของชายหนุ่ม!” แล้วกษัตริย์ก็ถูกผู้คนมาแจ้งว่า: "ท่านเห็นสิ่งที่ท่านเคยหวาดกลัวหรือไม่? ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า สิ่งที่ท่าน
กลัวนั้นได้เกิดขึ้นกับท่านแล้ว — ผู้คนต่างก็ศรัทธา (ต่อพระเจ้าของชายหนุ่ม)" กษัตริย์จึงสั่งให้ขุดหลุมเพลิงตามทางแยกต่าง ๆ ของเมืองแล้วพวกเขาก็ขุดหลุมและจุดไฟให้ลุกโชน จากนั้นเขาประกาศว่า: “ผู้ใดที่ไม่ยอมละทิ้งศาสนาของตน จงโยน
เขาลงไปในกองไฟนั้น หรือไม่ก็สั่งให้เขากระโดดลงไปเอง”พวกเขาก็ทำตามคำสั่ง
จนกระทั่งมีหญิงคนหนึ่งมาพร้อมกับทารกของเธอ เธอเกิดลังเลที่จะกระโดดลงไปในกอง
ไฟ ทารก (โดยอนุมัติของอัลลอฮ์) จึงกล่าวกับเธอว่า: "โอ้แม่ของฉัน! จงอดทนไว้เถิดแท้จริงท่านอยู่บนความจริง" [เศาะฮีห์] [บันทึกโดย มุสลิม]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่ามีกษัตริย์อยู่ท่ามกลางประชาชาติก่อนหน้าเรา และเขามีนักไสยศาสตร์คนหนึ่ง เมื่อโตขึ้นเขาก็กราบทูลกษัตริย์ว่า: ฉันแก่ขึ้นแล้ว ดังนั้นส่งชายหนุ่มมาให้ฉันเพื่อสอนเวทมนตร์ให้เขา พระราชาทรงส่งชายหนุ่มคนหนึ่งไปเรียนรู้จากเขา เมื่อชายหนุ่มไปหานักนักไสยศาสตร์ ก็มีนักบวชท่านหนึ่งเขาจึงนั่งลงแลัวฟังคำของเขา เขาถึงกับตกใจ เมื่อนักนักไสยศาสตร์มาถึง โดยผ่านนักบวช เขาก็นั่งข้างกัน เขาก็ทุบตีเขาเพราะมาสาย จึงบ่นเรื่องนี้ให้นักบวชฟัง เขากล่าวว่า: หากคุณกลัวนักไสยศาสตร์ก็จงกล่าวว่า: ครอบครัวของฉันกักขังฉันไว้ และถ้าคุณกลัวครอบครัวของคุณ ก็จงกล่าวว่า: นักไสยศาสตร์ กักขังฉันไว้ ในขณะที่เขาเป็นเช่นนั้น เขาก็ได้พบกับสัตว์ขนาดใหญ่ที่ขวางกั้นผู้คนไม่ให้ดำเนินการต่อไป และเขากล่าวว่า วันนี้ฉันรู้แล้วว่านักไสยศาสตร์คนไหนดีกว่าหรือนักบวชกว่ากัน? เขาจึง

ถูกทูลว่า: ท่านเห็นหรือยังสิ่งที่ท่านเคยหวาดกลัว?? พระราชาจึงสั่งให้ขุดร่องลึกใหญ่ ๆ ตามประตูทางเข้าเมือง แล้วจุดไฟเผาในร่องเหล่านั้นให้ลุกโชติช่วง จากนั้นเขากล่าวว่า: "ผู้ใดที่ไม่ยอมละทิ้งศาสนาของตน จงโยนเขาลงในกองไฟนั้น" พวกเขาจึงกระทำตามคำสั่งของกษัตริย์ จนกระทั่งหญิงคนหนึ่งมาพร้อมกับลูกน้อยของนาง นางหยุดยืนอยู่กับที่ ไม่ยอมก้าวเข้าไปในกองไฟ และลังเลใจไม่อยากเข้าไป ลูกของนางจึงกล่าวกับนางว่า: โอ มารดาเอ๋ย จงอดทนเถิด เพราะท่านอยู่บนความจริง

http://sunnah.global/hadeeth/th/show/3303